

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 22 marca 1973 r.

w sprawie ustalania stopnia trwałego uszczerbku na zdrowiu oraz związku śmierci funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej ze służbą wskutek wypadku lub choroby.

Na podstawie art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 53, poz. 345) zarządza się, co następuje:

§ 1. O trwałym uszczerbku na zdrowiu funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej wskutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby albo wskutek choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami tej służby oraz o związku śmierci funkcjonariusza z tą służbą wskutek takiego wypadku lub choroby orzekają — dla celów przyznawania odszkodowań — wojewódzkie i okręgowe komisje lekarskie służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

§ 2. Okręgowe komisje lekarskie służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych rozpatrują odwołania od orzeczeń wydanych przez wojewódzkie komisje lekarskie.

§ 3. 1. Centralna Komisja Lekarska Ministerstwa Spraw Wewnętrznych sprawuje nadzór nad działalnością wojewódzkich i okręgowych komisji lekarskich w zakresie orzekania o stopniu trwałego uszczerbku na zdrowiu oraz o związku śmierci funkcjonariusza ze służbą wskutek wypadku lub choroby.

2. Nadzór, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:

- 1) czuwanie nad prawidłowym i jednolitym stosowaniem przepisów,
- 2) udzielanie wytycznych oraz wyjaśnień w zakresie orzecznictwa lekarskiego,
- 3) prawo kwestionowania i przedstawiania dyrektorowi Departamentu Zdrowia i Spraw Socjalnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych orzeczeń komisji lekarskich, jeżeli zaehodzi uzasadniona wątpliwość co do zgodności orzeczenia ze stanem faktycznym lub przepisami prawa,
- 4) prawo zlecania komisjom lekarskim przeprowadzania badań niezależnie od ich obszaru działania.

§ 4. 1. Komisja lekarska orzeka o stopniu trwałego uszczerbku na zdrowiu z urzędu, jeżeli podczas badania funkcjonariusza stwierdziła:

- 1) uszczerbek na zdrowiu, co do którego funkcjonariusz twierdzi, że powstał wskutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby,
- 2) chorobą powstałą w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby.

2. Komisja lekarska orzeka o stopniu trwałego uszczerbku na zdrowiu również na wniosek:

- 1) organu właściwego do kierowania funkcjonariusza na badania przez komisję lekarską,
- 2) organu właściwego do ustalania prawa do odszkodowania.

§ 5. 1. Komisja lekarska wydaje orzeczenie o stopniu trwałego uszczerbku na zdrowiu na podstawie bezpośredniego badania funkcjonariusza oraz na podstawie dokumentacji lekarskiej, protokołu powypadkowego i innych dokumentów dotyczących w szczególności przebiegu i warunków pełnienia służby.

2. Jeżeli komisja lekarska uzna to za uzasadnione, może:

- 1) orzec o stopniu trwałego uszczerbku na zdrowiu również bez badania funkcjonariusza na podstawie posiadanej dokumentacji lekarskiej,
- 2) skierować funkcjonariusza na badania dodatkowe lub specjalistyczne albo na obserwację szpitalną,
- 3) zbadać warunki, w jakich funkcjonariusz pełnił służbę,
- 4) zażądać uzupełniającej dokumentacji.

3. Zakłady służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych obowiązane są udostępnić komisjom lekarskim dokumentację lekarską, dotyczącą przebiegu leczenia osób, w stosunku do których komisje lekarskie ustalają stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem lub chorobą.

§ 6. 1. Stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu ustala się po zakończeniu leczenia funkcjonariusza, jednak nie później niż przy zwalnianiu ze służby.

2. Ustalenie stopnia trwałego uszczerbku na zdrowiu może nastąpić przed zakończeniem leczenia, jeżeli uszczerbek ten jest niewątpliwy (np. brak kończyny, brak gałki ocznej, ślepotą).

§ 7. 1. Stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu ustala się w procentach według stanu zdrowia funkcjonariusza w dniu wydania orzeczenia — z zastosowaniem zasad zawartych w „wykazie ustalającym normy oceny trwałego uszczerbku na zdrowiu”, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

2. W razie utraty lub uszkodzenia organu, narządu albo układu, których funkcje były już upośledzone przed wypadkiem lub chorobą, stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu określa się w wysokości różnicy pomiędzy stopniem trwałego uszczerbku na zdrowiu po wypadku lub po przebyciu choroby związanej ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby a stopniem upośledzenia istniejącego wcześniej. Jeżeli nie jest możliwe określenie, w jakim stopniu organ, narząd albo układ były upośledzone przed wypadkiem lub chorobą związaną ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby, przyjmuje się, że upośledzenia funkcji nie było.

3. Przy wielomiejscowych uszkodzeniach kończyny lub jej części ogólny stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu równa się sumie procentów uszczerbku ustalonych dla poszczególnych uszkodzeń, z tym że procent ten nie może być wyższy od procentu przewidzianego dla utraty uszkodzonej kończyny lub jej części.

4. Jeżeli wypadek lub choroba pozostająca w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby spowodowały uszkodzenie kilku kończyn, narządów albo układów, ogólny stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu równa się sumie procentów uszczerbku ustalonych dla poszczególnych uszkodzeń — z ograniczeniem do 100%.

5. Jeżeli procent trwałego uszczerbku na zdrowiu określony jest w wykazie w granicach od — do, przy ustalaniu stopnia trwałego uszczerbku na zdrowiu należy brać pod uwagę obraz kliniczny, stopień uszkodzenia organu, narządu albo układu oraz towarzyszące powikłania.

6. Jeżeli dla danego przypadku brak jest odpowiedniej pozycji w wykazie, należy ocenić ten przypadek według pozycji najbardziej zbliżonej.

§ 8. 1. Związek śmierci funkcjonariusza ze służbą wskutek wypadku ustala się na podstawie dokumentacji lekarskiej i protokołu powypadkowego.

2. Związek śmierci funkcjonariusza ze służbą wskutek choroby związanej ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby ustala się na podstawie dokumentacji lekarskiej i opisu warunków pełnienia służby przez funkcjonariusza.

§ 9. 1. Orzeczenia komisji lekarskiej zapadają większością głosów członków komisji.

2. Członek komisji lekarskiej nie zgadzający się ze stanowiskiem większości może zgłosić na piśmie swoje odrębne zdanie wraz z uzasadnieniem. O zgłoszeniu odrębnego zdania dokonuje się adnotacji na orzeczeniu.

§ 10. 1. Orzeczenie komisji lekarskiej, dotyczące ustalenia stopnia trwałego uszczerbku na zdrowiu, powinno:

- 1) zawierać rozpoznanie lekarskie oraz określać stopień uszkodzenia czynności naruszonego organu, narządu albo układu łącznie z towarzyszącymi powikłaniami,
- 2) określać procentowy stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu,
- 3) ustalać, czy stwierdzony trwały uszczerbek na zdrowiu pozostaje w związku ze służbą wskutek wypadku lub choroby związanej ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby.

2. Orzeczenie dotyczące funkcjonariusza zmarłego powinno określać przyczynę śmierci oraz ustalać, czy śmierć funkcjonariusza pozostaje w związku ze służbą wskutek wypadku lub choroby związanej ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby.

§ 11. 1. Orzeczenia komisji lekarskiej, o których mowa w § 10, powinny ponadto zawierać:

- 1) szczegółowe uzasadnienie,
- 2) podpisy wszystkich członków komisji biorących udział w wydaniu orzeczenia oraz pieczęć urzędową komisji,

3) pouczenie o prawie wniesienia odwołania, ze wskazaniem terminu do wniesienia i komisji właściwej do rozpatrzenia odwołania.

2. Wypis z treści orzeczenia komisji lekarskiej doręcza się zainteresowanemu funkcjonariuszowi, a w razie śmierci funkcjonariusza — jego małżonkowi. W razie braku małżonka wypis z treści orzeczenia doręcza się pełnoletniemu dziecku funkcjonariusza lub opiekunowi dziecka małoletniego albo rodzicom lub innemu członkowi rodziny.

§ 12. 1. Od orzeczenia wojewódzkiej komisji lekarskiej przysługuje funkcjonariuszowi prawo wniesienia odwołania do okręgowej komisji lekarskiej w terminie 14 dni od doręczenia orzeczenia. Prawo to przysługuje również członkowi rodziny zmarłego funkcjonariusza.

2. Orzeczenie wojewódzkiej komisji lekarskiej, od którego nie wniesiono odwołania, oraz orzeczenie okręgowej komisji lekarskiej wydane po rozpatrzeniu odwołania jest ostateczne.

§ 13. 1. Komisja lekarska przesyła ostateczne orzeczenie organowi właściwemu do ustalania prawa do odszkodowania i jego wysokości.

2. Organ, któremu komisja lekarska przesłała ostateczne orzeczenie, doręcza 1 egzemplarz tego orzeczenia zainteresowanemu funkcjonariuszowi, a w razie jego śmierci osobom wymienionym w § 11 ust. 2.

§ 14. Szczegółową właściwość komisji lekarskich, tryb kierowania na badania przez te komisje, ich skład oraz szczegółowy tryb postępowania i wydawania orzeczeń normują przepisy wydane na podstawie art. 2a ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o służbie funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej (Dz. U. z 1959 r. Nr 12, poz. 69 i z 1972 r. Nr 53, poz. 343).

§ 15. Przepisy rozporządzenia stosuje się również przy orzekaniu o stopniu trwałego uszczerbku na zdrowiu członków Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej, doznanego wskutek wypadku zaistniałego w związku z wykonywaniem powierzonych im zadań w tej organizacji.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1973 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: w z. H. Piątek

84

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 22 marca 1973 r.

w sprawie przyznawania i wypłaty odszkodowań przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 53, poz. 345) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się przy ustalaniu prawa i wypłacie odszkodowań, określonych w ustawie z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 53, poz. 345), zwanej dalej „ustawą”:

- 1) funkcjonariuszom Milicji Obywatelskiej,
- 2) członkom Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej,
- 3) członkom rodzin osób wymienionych w pkt 1 i 2.

2. Przez określenie „funkcjonariusz” użyte w dalszych przepisach rozporządzenia rozumie się również członka

Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej, a przez określenie „służba w Milicji Obywatelskiej” — również wykonywanie zadań w Ochotniczej Rezerwie Milicji Obywatelskiej.

§ 2. 1. Organami właściwymi do ustalania prawa do odszkodowania i jego wysokości są:

- 1) dyrektor Departamentu Finansów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — w stosunku do:
 - funkcjonariuszy pełniących służbę:
 - a) w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych,
 - b) w Komendzie Głównej Milicji Obywatelskiej,
 - funkcjonariuszy zajmujących stanowiska służbowe:
 - c) komendantów wojewódzkich (równorzędnych) Milicji Obywatelskiej i ich zastępców,
 - d) komendanta Akademii Spraw Wewnętrznych i jego zastępców,